
FISCHER ANNIE SZÁZTIZEDIK SZÜLETÉSNAPJÁRA¹

A családnk – különösen tehetséges amatőr zongorista és zenerajongó nagymamám, a háború után Budapestről Pécsre került Vaniss Margit – egyik, tőle távol élőként is hűséges barátnőjének, Fischer Annie-nak mai, pontosan száztizedik születésnapjáról sokan, nagyon méltó módon emlékeztek meg. Köztük *dr. Székely György* orvos-muzsikus, a Fischer Annie album szerzője, s a gondosan összeválogatott TV-felvételekből, hangversenyrészletekből és interjúkból összeállított, páratlan értékű DVD producere, továbbá az „Annie-emlékkoncertek” egyik gyöngyszeme, *Prunyi Ilona* zongoraművész, s a zenei élet további sok kiválósága.

FISCHER ANNIE A KÉPERNYŐN
5 DVD A MAGYARORSZÁGI TV-FELVÉTELEK ÖSSZKIADÁSA
GAMMA HOME ENTERTAINMENT KFT. , Megjelenés: 2022. május

Egy korábbi Fischer Annie-ról szóló fényképes publikációmban írtam arról is, hogy „Annie néni” Pécssett, a régi Liszt Ferenc hangversenyerem szerény művészsobájában tizenéves koromban így vigasztalta meg nagymamát, amikor bemutatott neki: „Margitom, azt mondd, hogy ez a kislány ugyan nagyon szereti a zenét, de egyetlen hangszeren se játszik, s a hangja is gyöngye, rekedtes. Amúgy is, apró kora óta a mindene a

¹ Fischer Annie (Budapest, 1914. július 5. – Budapest, 1995. április 10.) háromszoros Kossuth-díjas zongoraművész.

versmondogatás, s a versírás. Semmi okod búsulni ezen, hiszen a zene és a költészet - édestestvérek” Ezek az egykori vigasztaló szavak közrejátszanak abban, hogy a muzsikáról versben is, prózában is sokat írok, s hogy szenvedélyesen szeretem, s olykor ismertetem a zenei tárgyú filmek legjavát.

Jeanne-Marie Darré
(Wikipédia)

Fischer Annie
<https://kultura.kreativeuropa.hu/>

Ma, a Fischer Annie évforduló napján azután két, egyben szülővárosom, Pécs régi és mai zenei és művészeti életéhez kapcsolódó élmény jutott az eszembe. A 2003-ig számtalan felejthetetlen muzsikusként adott értő közönséget; Annie néni kívül például nagymamám második számú pianista kedvencének a régi Liszt terembe gyakran visszatérő Jeanne-Marie Darré-nak² (1905–1999), aki elnyerte a beszédes és világhírű magyar pályatársnője egykori vigasztát tökéletesen igazoló francia elismerést, amely így hangzik: „Chevalier des Arts et des Lettres”. Vagyis: „A művészetek (azaz: a zene és a képzőművészeti ágak!) és az irodalom

² Jeanne-Marie Darré (1905. július 30. – 1999. január 26.) francia zongoraművész. Elnyerte a Légion d'honneur és a Chevalier des Arts et Lettres kitüntetést.

lovagja!” S ha már a francia párhuzamnál tartunk, ne felejtkezzünk meg az 1955-ben a Le Havre melletti Montivilliersben született francia íróról, műfordítóról és filmrendezőről, Thierry Loiselről (aki nem mellesleg nagy zenebarát), Ő alkotott ugyanis egy szép történetet, pécsi írói ösztöndíjasként, amikor ott töltött hetei hatására megszületett *Pécsi látogatás* (Fekete Sas Kiadó, Budapest, 2015) című regénye. E mű elején a filozófiában is jártas szerző ezt írja. „Lényegében véve az én életem egyetlen szóban összegezhető: zenész vagyok – mondtam félénk mosollyal.

– Zenész? – kérdezte az öreg (a Pécsre érkező vendég napjainak kezdettől állandó társa!) csodálkozva és mélyen elgondolkodott: – Zenész! Nohát! Aztán kis szünet után folytatta: Valójában mit is jelent az?... Hogy mit jelent zenésznek lenni? – suttogtam zavartan...

– Ez azt jelenti, hogy az ember minden pillanatban zsarnoki vágyat érez. Annak vágyát, hogy mondjon valamit... Ezért hangjegyeket talál ki. És reménykedik. A fennmaradó időben pedig arról álmodik, hogy át tudja adni. Nemcsak a hangszereknek, hanem a többi embernek is. – Aztán a fejemet elfordítva hozzátettem: Igen, talán ezt jelenti zenésznek lenni... Az embernek mindig nyitottnak kell lennie a zenére; a zene figyelmesebb, mint a szó. A zene megtart. Mindig le van jegyezve valahol, csak nem mindig halljuk.”.

Jómagam ugyan nem érzek ilyen nagy „rangkülönbséget” a zene és az irodalom, s ezen belül a költészet között, de érzem, hogy Thierry Loisel szép, tiszta és egyszerű mondatai, bár a komponisták küldetését foglalják össze, érvényesek minden zenét tolmácsoló művészre. A háromszoros Kossuth-díjas Fischer Annie-ra éppúgy, mint a lovagi ranggal megtisztelt, s hozzá hasonlóan már kislánykorában koncertező, kilenc évvel idősebb francia pályatársára, Jeanne-Marie Darréra is!

Ezt az érzékeny, finom szépségű kis könyvet, a mai centenáriumi nap jegyében, újra-meg újra elővettem, s szinte breviáriumként olvastam. Azt a gyermeki reményt dédelgetve magamban, hogy minden írott szó, minden maradandó

képzőművészeti ábrázolás, egyszóval minden, az *átadás igaz szándékával* alkotott vagy előadott mű *megtart.* És megmarad. Vonatkozik ez a zeneművek előadóra éppúgy, mint az előadóművészetben, köztük versek tolmácsolásában jeleskedő színészekre is.

Végül: köszönet minden teljes felvételért, vagy akár megmentett hang-morzsáért, amelyet Fischer Annie-nak, s az ő hagyatékát nem-fáradón gondozóknak köszönhetünk!

[Scherzo No. 3 in C sharp minor, Op. 39 \(7:22\)](#)

[Scherzo No. 3 csz-moll \(7:10\)](#)

Petróczi Éva